

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ Κ. Ν. ΚΟΠΙΔΑΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΥ

«Σωστή αγωγή είναι ή ἀληθινή συνάντησι ~~το~~ προσώπων». Αυτό ήταν τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας γιὰ τὸ ὁποῖο μᾶς μίλησε ὁ κ. Ν. Κοπιδάκης τὴν περασμένην Τετάρτη στὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, ὀργανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων. Ἡ ὁμιλία ἦταν μία ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς σπάνιες καὶ ἐξαιρετικὲς ὁμιλίαι, τὶς διαφωτιστικὲς γύρω ἀπὸ τὰ θέματα τῆς αγωγῆς. Αὐτοῦ τοῦ χαῦδους καὶ ἐπιμάχου θέματος τῆς αγωγῆς πού δὲν λύεται, δὲν ἐξαιτληταί. — ἀφοῦ γεννιῶνται παιδιά — καὶ πού στὶς μέρες μας τὸ θέμα αγωγή ἔγινε ἓνα πρόβλημα. Πρόβλημα πού ὑφαίνει μιὰ ἐποχὴ γεμάτη παραδοξότητες, γεμάτη ἐκπλήξεις, ξέχειλη ἀπὸ ... ἐξέλιξι, ἀγχωρῆ καὶ ταχύτητα. Ἔτσι ξεκινώντας ἀπὸ τὴν αγωγή ὁ κ. Κοπιδάκης μᾶς ἔφερε στὰ δύσβατα μονοπάτια τῆς παιδείας καὶ στὰ ... κατσάβραχα τῆς ἐκπαίδευσεως. Μιᾶς παιδείας πού ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν οἰκογένεια — μητέρα — πατέρας —

παίδι — φτάνει στὸ σχολεῖο καὶ ἀπλώνεται στὸ κράτος, στὸ ἔθνος! Ὁ ὁμιλητὴς κατεῖχε τὸ θέμα του, πίστευε στὸ θέμα του τὸ ἀγαποῦσε καὶ τὸν ἐνέπνεε καὶ μπόρεσε νὰ τὸ δώσει μὲ γλαφυρότητα, εὐχέρεια, σαφήνεια καὶ ζωντάνια, χωρὶς κενὰ καὶ ἀντιρρήσεις, ἀπὸ μέρους τοῦ κοινού. Καὶ τόσο ἡ καλοβαλμένη δημοτικὴ ὄση καὶ τὸ προσωπικὸ του ὕφος, ἡ ζεστὴ καὶ ἀπαλὴ φωνὴ τοῦ κ. Κ. συνήρπασαν, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τοὺς ἀκροατὰς καὶ ἐδημιουργήθη ἐκείνη ἡ ἀτμὸσφαιρα τῆς προσοχῆς καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀπαραίτητα γιὰ τὴν κατανόησι μιᾶς διαλέξεως. Τὸ θέμα τῆς αγωγῆς εἶναι πάντα ξηρό, κοινὸ τοπο, ἀνιαρό· ὅμως ἡ προσπάθεια τοῦ ὁμιλητᾶ τὸ ἔκανε δροσερό, πρωτότυπο εὐχάριστο. Μὲ τὸ νιστέρι τοῦ ἀνατόμου ἔδειξε τὶς πληγὰς καὶ τὰ σάπια τῆς σημερινῆς νεολαίας καὶ ξεδίπλωσε τὸ πανελλήνιο καὶ παγκόσμιον αὐτὸ πρόβλημα σ' ὅλην τὴν ἔκτασι. Ὡστόσο στὸ σύντομον τοῦτο σημεῖωμα δὲν χωροῦν τὰ σημερινὰ (ὠργισμένα καὶ ἐξάλλα) νεῖατα κι' οὔτε χωροῦν οἱ δικές μας εὐθύνες. Ἀς ξανάρθουμε, στὸν ὄρον τῆς αγωγῆς πού κατὰ τὸν ὁμιλητὴν: Ἀγωγή εἶναι ἡ συνάντησι δύο προσώπων στὸν χῶρον τῆς Ἀλήθειας. Σ' ἐκεῖνον τὸν χῶρον πού φέρνει τὸν δάσκαλον καὶ τὸν μαθητὴν ἀντιμέτωπον ὡς ὅταν «ἐνώπιος ἐνωπίων ρωτήματα».

Κι' ἀληθινὰ εἶναι νὰ θαυμάζουμε τοὺς δασκάλους καὶ ἰδιαίτερα τοὺς καθηγητὰς πού διδάσκουν σήμερον μὲγάλα παιδιά — ἐφήβους πού πολλὰ φορὲς τοὺς θέτουν ἐρωτήματα καὶ ζητοῦν ἀπορίας φέροντας σὲ δύσκολη θέσι

τὸν διδάσκοντα. Οἱ σημερινοὶ μαθηταὶ ἔχουν στὴ διάθεσιν τοὺς πηγὰς καὶ βοηθήματα καὶ συχνὰ μαθαίνουν κάτι πού διέφυγε στὸ δάσκαλον. Καὶ θὰ πρέπει ὁ τελευταῖος νὰ ἔχει τὴν ἐτοιμότητα νὰ συγχαρῆ τὸν μαθητὴν του γιὰ τὴν προσπάθειαν του κι' ἀκόμη νὰ ἔχει τὴν εὐκρίνεια νὰ πῆ στὸν μαθητὴν νὰ περιμένει νὰ μελετήσῃ τὴν περιπτωσιν καὶ νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ. Αὐτὸ εἶχε συμβῆ καὶ στὸν ἴδιον κ. Κοπιδάκην ὅταν ἦταν μαθητὴς καὶ μᾶς ἠμολόγη ἔτι πρώτη φορὰ μάθαινε ἔτι καὶ οἱ δασκάλου διαβάξουν ὅπως καὶ οἱ μαθηταὶ. Οἱ σημερινοὶ μαθηταὶ ἔχουν τόσα βιβλία νὰ διαβάσουν, περιοδικὰ, ραδιόφωνο, σινεμά. Πόσον μακρυνὴ εἶναι ἡ δικὴ μας ἐποχὴ πού περιμέναμε τὰ πάντα ἀπὸ τὸν δάσκαλον. Ὅτι μᾶς ἔλεγε ἦταν νόμος, κι' οὐδέποτε τολμούσαμε νὰ διατυπώσουμε ἀπορίες.

Ὅμως σ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴ τῆς ἐλλείψεως ἰδανικῶν, καὶ ἡρωικῶν μορφῶν πού ἔχομε ἀπογυμνωθῆ ἀπὸ τὶς ἠθικὰς ἀξίες, μόνο στὴν ἀληθινὴ συνάντησι προσώπων θὰ ὑπάρξῃ σωστὴ αγωγή. Καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ τὸ μοναδικὸ στὴν οἰκουμένη εἶναι τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ! Μόνον αὐτὸ τὸ πρόσωπον θὰ μᾶς δείξῃ τὸ δρόμον τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἀλήθειας γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε μὲ σοβαρότητα τὴν κρίσιν τῆς αγωγῆς καὶ τῆς Νεολαίας. Ἐπιβάλλεται νὰ συγχαροῦμε τὴν ὑπέροχον ὁμιλητὴν καὶ ἀκόμη νὰ εὐχαριστήσουμε τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων πού συνεχίζει ζώντας μιὰ παράδοσιν μᾶς παρυσιάζει πάντα ἐκλεκτοὺς ὁμιλητὰς μὲ ἐκλεκτὰ θέματα.